

(F. sp. 2040). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 75) afgivet 7/12. 3. beh. 8/12 (F. sp. 2187). Forkastet.

Lovforslaget har samme tekniske opbygning som lov nr. 240 af 8. juni 1966 om indskud på kapitalbindingskonti, der blev ophævet ved vedtagelse i folketinget 2. juni 1967.

En del af lovforslagets paragraffer er identiske med paragraffer i ovennævnte lov. Den væsentligste ændring er en *ny udformning af § 1, hvorefter skattelettelsen ved kapitalbinding i fem år gives ved et nedslag i indkomstskatten til staten i stedet for som tidligere ved et fradrag i den skattepligtige indkomst.* Dette medfører, at skattefordelen ved opsparing på kapitalbindingskonti bliver ens for alle indtægtsgrupper.

Skattelettelsen foreslås fastsat til 30 pct. af det indskudte beløb, dog højst 750 kr. årligt, og skattelettelsen kan ikke indrømmes på grundlag af et større beløb end forskellen mellem 2.500 kr. og de fradrag, der tilkommer skatteyderen i henhold til § 1, stk. 1 d, i renteforsikringsloven.

Såfremt der i bindingsperioden sker udtræk af beløb, for hvilke der er indrømmet skattelettelse, skal den opnåede skattelettelse tilbagebetales. Sker der i bindingsperioden udtræk af beløb, der er indskudt før 26. maj 1967, for hvilke der følgelig er indrømmet fradrag i den skattepligtige indkomst, skal det udtrukne beløb som hidtil medregnes til kontohaverens skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori udtrækket er sket.

Ved lovforslagets 1. behandling afvistes det af *finansministeren*. Kapitalbindingsordningen var efter hans mening en dårlig ordning. Man kunne opnå skattemæssige fordele ved ordningen uden at have foretaget nogen opsparing. En væsentlig del af de indskudte beløb var antagelig alene udtryk for en ændret anbringelse af formue, som indskyderen rådede over i forvejen, eller som han alligevel ville have opsparet.

Til disse bemærkninger sluttede *Peter Nielsen* (S) og *Aksel Larsen* (SF) sig. Aksel Larsen mente i øvrigt, at skatteyderne ville være bedre tjent med at placere sparemidlerne i obligationer. Det ville give omtrent samme fordele som kapitalbindingsordningen, uden at skatteyderne behøvede at binde deres midler for fem år.

Lovforslaget anbefalede af *Henry Christensen* (V) og *Hauustrup Clemmensen* (KF), der betragtede kapitalbindingsordningen som en